

Dos mesos i un dia al Nepal (XLII)

text TONYO FIBLA

30 -11-2008 Diumenge. Hile (1430) – Nayapul (1070) – Pokhara

Entre bancals d'arròs i mill anem baixant fins al riu. S'han acabat els rododendres i, els poblets, en una vall fèrtil, es van seguint un darrere de l'altre. Avui tenim tres hores de camí i de baixadeta. No res.

A Birethanti hi ha una preciosa vista del Machapuchare. I a partir d'ací, un poble mercat, anem seguint una ampla pista que ens duu pràcticament fins la carretera, a Nayapul (pont nou) encara que el pont ja és vell.

A la carretera hem agarrat dos taxis, un per a nosaltres i l'altre per a Jatta.

Shiva se n'ha passat de llest i ens ha embolicat tot el que ha volgut. Ell es pensa que estem encantats. Primer, no ens ha permès en cap moment la nostra presència en el negoci del taxi ni a l'hora de pagar. Després ens ha insistit molt que Pokhara és molt cara. Ens ha dit que l'hotel val 2000 rúpies. La veritat és que ens hem deixat enganyar. Què vols, enfrontar-te amb un jovenot per ven pocs euros? El que passa és que això de sentir-te estafat encara que siga per una misèria no ens agrada gens. S'ha quedat sense propina, ja se l'ha cobrat. Si haguera segut legal haguera sortit guanyant molt més. La veritat és que no ha estat massa competent. Sort hem tingut de trobar-nos amb Shusil i Rajan, si no no sé com haguera anat el trek.

Al 93, a Nima, el guia que vam tenir li vam donar un munt de propina. Al 96, vam agarrar el mateix guia i també li ho vam arreglar molt bé. Aquest, s'ha fet el vivet i n'ha sortit perjudicat.

Una vegada dinats, dutxats i descansats hem anat a pegar una volta per la ciutat turística i he vist l'hotel on vaig estar al 96, hem anat a preguntar el preu de l'habitació: 300 rps. L'hem reservada per a les dues nits que ens queden.

A la posta de sol hem pujat al terrat a fer algunes fotos a les muntanyes, estava mig núvol però encara hem vist una posta de sol prou potable.

Ja de nit veig que Àlvar es queda esperant algú i quan me n'adono veig que és Rajan que està parlant pel mòbil.

Hem quedat per demà a les sis de la tarde per anar a sopar tots junts.

01-12-2008 dilluns. Pokhara

Després del desdèjuni hem canviat d'hotel però abans l'hem tingut amb el gerent al dir-li que ens n'anàvem. Ens pregunta que quant hem pagat per l'habitació. Això vol dir que ell està al cas de l'embolic del nostre guia. Se'n va i torna i ens diu que podem quedar-nos per 600 prs. De 2000, de cop, passem a 600 sense regatejar. Com nosaltres no tenim ganes de romanços li diem que marxem. Així que acabat el té, paguem i ens n'anem.

Ja instal·lats al nou hotel anem a pegar una llarga volta per la ciutat de Pokhara, la ciutat vella, on no hi ha turistes. La ciutat turística és com Peníscola a l'estiu, en canvi, la part vella és una ciutat tranquil·la on pots anar passejant sense presses mirant les tendes per a nepalís, els treballs artesans, la gent, pocs temples, ... Molta pau i tranquil·litat.

Quan tornem anem a dinar a un restaurant indi. Pollastre al forn, *tanduri*. No em fa el pes. N'he menjat de millors.

Quan es fa tard, ja al fosc, veiem uns xiquets jugant al ping-pong en una taula d'obra feta a postes i de xarxa, si no en tenim ens la inventem. Anem a trobar-nos amb Dani i Rajan i en aquest moment trobem a Jatta que no troba l'hotel on estan els companys. Com ja vam estar ahir, se'n ve amb nosaltres. Sopem tot el grup amb espectacle de danses inclòs a un restaurant "guiiri" total, el Boomerang, a la vora del llac.

Ja sopats, la canadenca vol comparar música nepalí i a l'entrar a la tenda veig un disc de Mukti, el comprem i li'l regalem a Shusil, ja que ell i Jatta marxem demà cap a Kathmandu. N'encomanem un altre i li'l regalarem a Rajan demà.

Número 753 - 8 octubre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

EL JUTGAT
ANUL·LA
DECRETES DEL
REGIDOR CUENCA

RESIDUS SÒLIDS URBANS: UN NEGOCI MOLT LUCRATIU

MARCELINO DOMINGO REPETIRA COM CANDIDAT A L'AJUNTAMENT?

EL JUTGAT ANUL·LA DECRETS DEL REGIDOR CUENCA

El jutjat número dos del Contenciós-Administratiu de Castelló ha anul·lat les resolucions dictades per l'ajuntament de Benicarló contra el decret de tancament d'un bar per no haver-se notificat en forma al propietari d'un local situat en l'avinguda Juan Sebastian Elcano.

L text REDACCIÓ
 'ajuntament no sap realitzar les notificacions. Decrets sense valor per no saber com lliurar-los

La sentència ha estat dictada en contestació al recurs presentat contra el decret de 3 de desembre de 2008, pel qual es declarava l'incompliment d'altre decret del tinent alcalde delegat d'Urbanisme, datat el 6 de juny, que ordenava el tancament de l'activitat d'un bar-restaurant-hostal per no comptar amb la preceptiva llicència municipal. El lletrat Sergi Pitarch guanya així la demanda interposada contra l'ajuntament de Benicarló i, en concret, contra l'àrea d'Urbanisme pel decret dictat el 11 de febrer de 2009. En definitiva, la resolució impugnada s'ha dictat en execució

subsidiària de l'ordre de tancament acordada per Decret de 6 de juny de 2008 per no comptar l'activitat amb la preceptiva llicència municipal i després de l'incompliment del requeriment cursat novament en data 1 de juliol de 2008 perquè en el termini de 1 mes procedira a complir amb l'ordenat en data 6 de juny de 2008.

En la sentència, queda reflectit que les notificacions de tot el procés sancionador "des del seu inici fins a la seua resolució, es va realitzar sense que l'Ajuntament posara en coneixement de l'actor cap dels actes esdevinguts en la seua tramitació, generant-li la més total i absoluta de les indefensions". El recurrent indica durant el procés que la primera notificació rebuda de la tramitació de l'expedient sancionador té lloc

l'11 de desembre de 2008, corresponent a un acte d'execució subsidiària de la resolució recaiguda en el mateix. I és que l'administració era coneixedora del domicili del recurrent a Vinaròs, doncs va ser en aquest on va practicar les notificacions derivades d'altre procediment seguit pel propietari de les instal·lacions i destinats a obtenir la llicència que el consistori li reclama. Així mateix era coneixedora que l'activitat, fins a octubre de 2008, no era exercida pel propietari sinó per un subarrendatari, doncs així s'arregla en els informes de la Policia Local. D'aquesta manera, les notificacions practicades en el n° 32 de l'avinguda Juan Sebastián Elcano de Benicarló no compleixen els requisits establerts en l'article 59 de la Llei 30/1992.

Aparicio, un benicarlando a l'ACB amb el Regal Barça

text i foto VICENT FERRER

Després de realitzar un a bona pretemporada amb el Regal Barcelona el jugador benicarlando, Ángel Aparicio, va tenir l'oportunitat de debutar a l'ACB dissabte passat quan transcorria el quart període.

L'entrenador blaugrana Pasqual va comentar sobre el jugador al final del partit, "és un xic de la generació del 92 i ens està ajudant molt. Ja ho va fer durant la pretemporada, i per a ell ha estat un gran dia el poder debutar en l'ACB". El jugador ha estat internacional en les categories de base, sent la última amb l'equip junior espanyol.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CHB

INFANTIL
CH BENICARLÓ-8
Bm VINARÓS-13

Partit de preparació el que van jugar els més joves del club. El partit va destacar per la gran igualtat que va haver, aprofitant el Vinaròs les ocasions que va tindre en la primera part. Els benicarlandos van reduir diferències en la segona part.

CADET
CH BENICARLÓ-17
Bm VINARÓS-36

Segon partit de pretemporada el que van jugar els cadets, aquesta volta contra un equip molt més rodat. El Benicarló, amb un equip en formació, va seguir entrenant la nova defensa que utilitzarà aquesta temporada. En atac l'equip va millorar respecte a l'anterior partit.

SENIOR FEMENÍ SEGONA DIVISIÓ NACIONAL
CH BENICARLÓ GRUPO PEINADO-12
Bm PICANYA-26

Primer partit de la temporada davant d'un bon equip valencià. L'equip cadufero va eixir amb ganes i va demostrar el bon treball de la pretemporada, al menys fins que les forces ens van acompanyar. Durant la primera part, la igualtat va ser la tònica dominant. En la segona part, les valencianes van aconseguir distanciar-se en el marcador gràcies al seu major encert de cara a porteria. Les nostres representants, però, en cap moment van baixar els braços i van lluitar per totes les pilotes. Pel GRUPO PEINADO van jugar Laura i Anna en la porteria, Arantxa (3), Melani, Sheila, Jenni, Vanessa, Jasmin, Tifani, Juliana (1), Aroa (1), Rosamari (3) i Cris (4).

SENIOR MASCULÍ PRIMERA AUTONÒMICA
CH BENICARLÓ-21CH
VILA-REAL-28

Comença la nova temporada en la Primera Autònoma. I el primer partit ens enfrontà al Vila-real, equip que la temporada passada militava en Segona Nacional.

El Benicarló li va plantar cara al partit, la qual cosa es va notar en el marcador, ja que va estar molt igualat, al menys fins que el cansament va aparèixer. En la segona part, els visitants van aprofitar millor les seues ocasions. Pel BENICARLÓ van jugar, Puerto, Enric i Joel en la porteria, Fede, Jesus, Jose, Angel, Irigaray, Pau, Mustà, Rubén i Víctor

"CIUTAT DE PENÍSCOLA" ES CORONA A BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

Amb la disputa del Trofeu Ciutat de Benicarló-Platja de la Caracola es va donar carpetada final a la I Regata Mandarin's Cup, que s'ha disputat a les localitats de Peníscola i Benicarló, amb impuls de la nova Estació Nàutica creada en ambdues poblacions del Baix Maestrat.

A les 12.30 hores es va donar l'eixida als velers per a recórrer un bastó més un triangle, amb poc més de sis milles de recorregut, entre la Platja del Morrongo benicarlanda i el Gran Hotel de Peníscola. Les condicions meteorològiques, temps assolellat amb vent de 18 nusos -amb ratxes de fins a 25- excel·lents per a la pràctica de la vela, van propiciar una regata molt disputada que va ser seguida per nombros públic tant des de la costa com des de les embarcacions de l'organització. En la categoria RI-I i II, el primer lloc va ser per a l'embarcació Grup Euroatomizados, del RCN Castelló, patronejada pel castellanenc Eduardo Mestre, quedant en segona posició Vertigen, de Marina Sant Carles, i en tercera Manguicu, del RCN Castelló. Pel que fa a la categoria RI-III i IV, el vencedor va ser el Ciutat de Peníscola, també del RCN Castelló, patronejada pel seu armador José Luis Francès, quedant a continuació Reti, del RCN València, i Garbí,

Les condicions meteorològiques, temps assolellat amb vent de 18 nusos -amb ratxes de fins a 25- excel·lents per a la pràctica de la vela, van propiciar una regata molt disputada que va ser seguida per nombros públic tant des de la costa com des de les embarcacions de l'organització.

del CN Sant Carles. Però una vegada sumats els temps combinats de les dues jornades, el vencedor absolut d'aquesta I Regata Mandarin's Cup va ser el Ciutat de Peníscola, que d'aquesta forma estrena el palmarès d'una competició que es perfila com fixa en el calendari provincial. Després del dinar de gala es va realitzar, en el Parador de Turisme de Benicarló, l'acte de lliurament de trofeus i clausura de l'esdeveniment organitzat per l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola. Aquesta ha estat qualificada pels participants com tot un èxit i que ha tingut també altres activitats paral·leles, com les Jornades Nàutiques en la Platja de Peníscola, una competició de pesca des de costa, el vencedor de la qual va ser el benicarlando Argimiro de la Vall, i un concurs fotogràfic el primer premi del qual va ser per a la també benicarlanda Natalia Sanz.

Queda acreditat que no es va notificar al demandant en el seu domicili

ve de la pàgina anterior

En aquest sentit la sentència deixa ben clar que no queda acreditat en l'expedient qui va ser l'encarregat de la pràctica de les notificacions, "doncs les mateixes no han estat practicades per funcionaris de l'Ajuntament ni per personal de Correus, sinó a través d'una empresa privada de missatgeria". Per tant, no només queda acreditat que no es va notificar al demandant en el seu domicili, sinó que ni tan sols queda acreditat que dits escrits foren lliurats a qui apareixen com signants, donat que no apareix la intervenció de funcionari o personal de correus, "de fet ni tan sols apareix la intervenció d'un particular que acredite que tal notificació es va produir". D'aquesta manera, les notificacions no són feaents, havent-se de valorar com a declaracions d'un particular. La sentència ja recorda que s'aprecia una defectuosa notificació del Decret de 6 de juny de 2008, que es cataloga com únic fonament de la concreta resolució objecte del present recurs contenciós-administratiu, per no haver estat practicada la mateixa a través del servei de Correus, no s'efectua cap esment o referència a la identitat dels notificats. A més, tampoc s'identifica complidament a la persona receptora (no es consigna el seu DNI o, si escau, NIE).

L'ajuntament s'excedeix en la seua comesa

Tampoc la sentència té clara la sanció que s'imposa al demandant per no comptar amb la llicència ambiental. Així assenyala que el Decret de 06/06/2008 (i, per tant, el posterior Decret de 12/02/2009) va ser dictat en el procediment sancionador ESA/234 seguit exclusivament per la comissió d'una infracció greu de l'article 83.3.a) de la Llei 2/2006,

sancionable amb multa de 3.000 €. Açò és, **tenint en compte el tenor literal de l'article 74 de la citada Llei 2/2006, el tancament o clausura de l'activitat excediria de l'objecte del procediment sancionador ESA/234 ja que**

l'ordre de tancament del local no procedeix. L'ajuntament de Benicarló pot interposar recurs d'apel·lació en el termini de quinze dies, segons consta en la sentència rebuda el 27 de setembre en el consistori.

PLENARI DE SEPTEMBRE: SANT BARTOMEU, DE NOU FESTIU

text i foto NATÀLIA SANZ

El ple de l'ajuntament de Benicarló ha restituit la festivitat de Sant Bartomeu, patró del municipi, com festa local. Aquest era un dels punts que integraven l'ordre del dia del plenari corresponent al mes de setembre, després de la forta oposició que va despertar en el municipi la mesura aprovada també pel ple, quan es va dur a votació la proposta de calendari festiu per el 2011. Ara, el consistori dóna un pas arrere i accepta la decisió popular, després de la massiva recollida de signatures que va realitzar la Unió de Comerços en els seus establiments associats.

La festa de Sant Bartomeu eliminarà per tant la de Sant Antoni del calendari festiu local després de la modificació que va aprovar el ple. Un altre dels punts de l'ordre del dia que va aprovar la sessió va ser el conveni per a desenvolupar el Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola, dotat amb 2.300.001 euros. La primera acció que es portarà a terme serà crear una gerència per a la gestió del Pla. El document que va aprovar el Ple, per mitjà d'urgència, és un conveni de col·laboració entre Turespaña, la Conselleria de Turisme, l'Ajuntament de Benicarló, el Patronat Municipal de Turisme de Peníscola i l'Associació Provincial d'Empresaris d'Hostaleria per a començar desenvolupar el Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola.

Els seus objectius són promocionar el producte nàutic de les dues ciutats a través d'accions com la potenciació de rutes submarines i creació d'una ruta panoràmica litoral des de Benicarló fins a Peníscola o la millora i ampliació de les balises de les platges que permeten una millora pràctica de les diverses activitats esportives nàutiques. A més, també es portarà a terme un Pla de millora d'accessibilitat vinculat al producte nàutic i un pla de senyalització turística dels recursos i instal·lacions relacionats amb la nàutica. Una altra de les iniciatives serà engegar un servei de transport per promoure la mobilitat de turistes que practiquen activitats nàutiques entre Benicarló i Peníscola. En definitiva, totes les accions que preveu el Pla aniran destinades a la consolidació del producte nàutic, una aposta que les dues ciutats ja han materialitzat a través d'iniciatives com l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola. En concret, el Pla té una vigència de quatre

anys (2010-2013) i per a aquest 2010 ja n'hi ha un pressupost de 178.334 euros. Al llarg de les quatre anualitats, del total dels 2,3 milions d'euros que contempla el Pla, l'Ajuntament de Benicarló aportarà un total de 383.333,50 euros.

A més, el ple donava llum verda a la modificació del conveni per a la cessió dels terrenys destinats al nou parc de Bombers comarcal, que se situarà al costat del polígon industrial. D'altra banda, la cessió gratuïta de terrenys aprovada pel ple permetrà l'obtenció d'una parcel·la destinada a la carretera Benicarló-Peníscola i la urbanització del carrer València. Un altre dels punts de l'ordre del dia va aprovar l'expropiació forçosa d'un terreny del que es desconeixia al seu propietari, amb l'objecte d'obrir l'avinguda de Corts Valencianes III. Finalment, el Ple ordinari va aprovar la inclusió del camí de Sant Mateu en la millora de camins que s'executa cada any a través del conveni de la Taula del Sénia amb el Ministeri de Medi ambient, Mitjà Rural i Marí (MARM). El pressupost és de 151.539,17 euros. Les obres afectaran a la totalitat del camí, de 3.774 metres de longitud, i serviran per a millorar un dels camins més transitats de la ciutat i que actualment presenta trams bastant deficients per a la circulació.

NOU DE NOU

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquest passat diumenge es va superar amb èxit el tercer obstacle en el nostre laboriós camí de retorn cap a l'anodina regional preferent. De moment, ocupem el segon lloc de la classificació just per sota dels del poble que llinda amb nosaltres per nord. Tot i que el joc que practiquem no resulta massa vistós, el resultat va ser favorable als nostres a l'hora que feia justícia a allò que s'havia vist sobre la gespa artificial del nostre anònim camp municipal. Si bé és ben cert que nosaltres no varem demostrar res de l'altre món, llevat unes quantes jugades ben portades, els de l'equip que va gaudir de les nostres instal·lacions com a visitant van fer sobrada ostentació del lloc que ocupen a la classificació. Sense menysprear a ningú, he de dir que els d'Orpesa van posar moltes ganes i poca cosa més. Fins i tot van tindre la gosadia de marcar primer i, en el sùmmum de la temeritat, van arribar al descans amb avantatge en el marcador. He de ser sincer i reconèixer que el primer xut entre els tres pals el van materialitzar ells, i que els nostres no van ser capaços llançar la bimba entre l'espai delimitat per la

gespa, el travessar i els dos pals que té 17,86 metres quadrats, ni una sola vegada en tota la primera part. Naturalment, els nostres hostes es van dedicar a malbaratar un temps preciós mentre tenien el marcador a favor. Semblava que no es creien allò que estava passant damunt la gespa de polietilè: estaven guanyant al camp d'un dels favorits per tal de fotre el camp de la categoria cap amunt. En pegar-li la vota al marcador el CDB, tot eren presses i gonies, queixant-se que els nostres feien allò que ells havien practicat fins que els varem empatar. Quan Vázquez va marcar el gol que posava l'igualada al marcador, ja es veia vindre la remuntada perquè el joc exhibit pel nostre era molt superior al dels visitants. No hi ha dubte que la segona part es va vore un partit molt diferent al exhibit pels nostres al llarg dels primers quaranta-cinc minuts. Al final de la correguda, un gol de Pitu i un altre de Raül Martínez van deixar el marcador ben arregladet per als nostres. Pel que fa a altres coses del partit, podria contar que l'àrbitre ho va fer força bé, tot i no tindre ajudants per les bandes. També vull destacar la feina que va fer el president Giménez amb la micròfon a la ma. Ells ens va donar les alineacions, ens va informar d'altres resultats, va dirigir

FOTO: VICENT FERRER

una espècie de joc que consisteix a marcar gol des de la línia del mig del camp. Van participar tres persones seleccionades per sorteig i va guanyar un xiquet que li diuen Oriol –germà de Jordi Adell– i es va emportar cent cinquanta euros. Algú deia que això ja es fa a alguns camps de la primera divisió i que ho paga un banc. Bah! Com anava dient, el nostre president anava fent comentaris amb el micro i vaig deduir que li agradava aquesta feina que tants anys ha estat patrimoni indiscutible de la família Palanques. També m'agrada sentir el famós "Avant, Benicarló, avant". També vaig poder constatar que l'afluència al camp no s'ha vist afectada per la baixada de categoria. Jo m'atreveria a dir que fins i tot va més gent que l'any passat, encara que és massa aviat per a confirmar-ho. Ja fa estona que m'estic guardant una notícia per al final que potser agrada a una minoria, però que ens disgustarà a la majoria. Mentrestant aprofitaré per a dir que el proper dissabte, a partir de les cinc de la tarde, els nostre equip juga al camp del Càlig -contra l'equip titular del mateix- un partit de competició oficial. Jo només puc dir que no faig compte de pujar encara que els motius no els tinc massa clars. No vull sentir el de sempre, així que només espero que ens portem els tres punts cap a casa per tal de mantenir el lloc que ocupem a la classificació o, fins i tot, millorar-lo. La notícia que vull donar i que ja tothom deu saber és que Javi López, actual lateral dret del nostre equip ens deixa perquè se'n va a Múrcia (coneguda per ser la segona casa del nostre president Camps) a fer un màster d'educació física que el tindrà tota la temporada ocupat. Per a mi és una manca important perquè el xicot té molta qualitat.

Ara que ja vaig a acabar, espero que el meu amic Vicent Ferrer haja enviat una foto del partit al cap de redacció d'aquesta publicació, que ja estic fart d'imatges dubtosament relacionades amb la seriositat i excel·lència d'aquesta secció.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

No estic bé, senyora Garcia. Tinc ardera. No sé si va ser el sopar d'anit o la pastilla de xocolata que m'acabo de cruspir compulsivament. Vull dir-li que el meu ànim no està avui per amabilitats i tiraré pel broc gros. Ho sento, si no té ganes de disgustar-se, pot no seguir. I si algú més, a banda de vosté, té el mal pensament de continuar ara el moment de penedir-se'n. Sí, segur? Vinga.

Primera. La carta del senyor alcalde en resposta a la regidora Miralles dona una bonica imatge del "nivell" que hi ha entre la nostra classe política. Les comes del text semblen tirades amb un saler, sense concert. Marcelino Domingo té problemes amb l'accentuació en castellà i no en coneix bé les regles. Però ara bé, ara bé. Hi ha un passatge del text que em sembla genial i frustrant alhora. En un moment d'èmfasi acusa la senyora del PSOE (res de PSPV) de "mentir gratuïtament a sus ciudadanos". Però, aclarim-nos, si no és "gratuïtament" sí que se'ls pot mentir? Per la mort de Déu. Ací l'ha traït el subconscient i es pot inferir que si la causa o la cosa s'ho val, no passa res de contar una bola. Com són, com són! Ara que, i em perdonarà senyora Garcia per ser tan mala persona, a la carta en qüestió ensumo un cert accent andalús, com de Jaén. Ja li dic, ja em perdonarà, deu ser l'ardera.

Segona. És un muntatge matusser la fotografia del regidor Salinas dins la fonteta de davant l'Ajuntament? Vull pensar que sí, que amb el seu peculiar i en general desgraciat sentit de l'humor han agarrat una imatge de la cara del nostre més universal fester i l'han enganxada en el cos d'algun bròfec que feia el gamberro arremullant-se en un espai públic com si es tractara d'un antisistema qualsevol. En canvi (ai l'ardera!) si la

instantània correspon a qui diràs que corresponga, algú li hauria de demanar comptes i posar-li una sanció com a qualsevol ciutadà que vaja pel món fent animalades d'aquestes. És més, una autoritat com ell hauria de donar exemple i si el model que ensenya és el de tirar-se vestit en una font pública anem ben arreats. Miro detingudament la instantània i comprovo que tots els que hi ha al seu voltant se'n riuen d'allò més, però ell hi apareix amb els ulls oberts com a petxines, seriós, esglaiat diria jo, tot mirant en direcció a la casa gran on segur que hi havia algú recriminant-li la seua actitud. L'ardera, l'ardera...

Tercera. Que hagen instal·lat un enorme panell publicitari al port per anunciar les obres del plan Confianza (encanta't, que anant anat et fotran el tratge i tot) que s'han de realitzar a l'avinguda lecla em sembla em sembla ridícul i insultant. No hi havia lloc al carrer on ja s'estan fent clots i séquies per posar la pancarta? Vaig a buscar una llimonada de paperet que no puc més, tinc l'estómac encés.

Quarta. Em pot l'ardera tot i els rots que m'ha no m'han alleugit més que per un instant.

Cinquena i última. Demà és 9 d'octubre. Alguns afirmen que Diada Nacional del País Valencià. Uns altres que sant Donís i la mocaorà i alguns més correctes que el día de la Comunidad Valenciana. A mi, com l'ardera no se me n'ha anat em vénen ganes de dir alguna cosa al respecte. Si no li sap mal, senyora Garcia, ací va una bonica composició del jove cantautor torrentí Pau Alabajos. Que conste que no tinc res contra el botiguers –faltaria més–, ni contra els capellans –Déu mo'n guard– ni contra les senyores meretrius –pobres meues–, però la lletra em sembla adient per al cas. Faça'm el favor, llegisca-se-la amb deteniment i ja em dirà alguna cosa. Adéu.

*Malaurat país de botiguers
que trau la llengua a subhasta sense
escrúpols,
amb la cara descoberta i els mitjans
de comunicació
com a testimonis de la desfeta.
País de paisatge hipotecat,
venut a la divina providència:
som hereus
irresponsables i curts de mires.
País que fuig de la lectura,
no siga cosa que les lletres
inspiren la revolta racional (i nacional)
que necessita.
País que aspira a sucursal,
sanament regionalista, educadament
dòcil,
infinitament alienat.
País de treballadors precaris
que accepten qualsevol cosa,
que assumeixen el rol indigne
d'engranatge,
que demanen permís per anar al
lavabo i no senten vergonya.
País de complexos i tergiversacions,
capital de la censura
i de la manipulació mediàtica.
País de l'enveja i l'autoodi, que nega
i neutralitza però no bastix,
que protesta flèbilment des de la
barrera.
País amnèsic, desmemoriat,
que amaga la història en les
profunditats de l'armari.
País de la vacuïtat, de l'ortodòxia
i el discurs unívoc:
retre homenatge als prejudicis
com a dogma de fe.
País de polítics corsaris
que menyspreen la sobirania popular,
governants que són titelles dels
empresaris, amos i senyors de la
pompa i l'ostentació.
País anònim, sense símbols,
a la deriva del temps i de l'espai
País de putes, lladres i capellans,
especuladors i proxenetes, taxistes
furibunds i altres bestioles de Déu.*

OBRES QUE NO COMENCEN VERSUS OBRES EN EXECUCIÓ

text NATÀLIA SANZ

Les obres de reparació de l'emissari submarí de Benicarló no van començar diilluns passat, com havia anunciat la Epsar.

La platja de la Mar Xica romania, per contra, tancada al bany però amb els últims turistes gaudint d'ella. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló recordava que "és assumpte de l'Epsar i a nosaltres ens van dir que aquesta setmana venien a arreglar-lo", va indicar. I altres obres que tampoc han començat i que si depenen directament del consistori són les de l'ampliació del pavelló poliesportiu municipal. L'alcalde confirmava que "ja duen un mes d'endarreriment les obres" comptant des que l'empresa adjudicatària va signar l'inici dels treballs. De moment, l'única cosa que s'ha fet és "un xicotet moviment de terres i trasplantar les palmeres que havien en el solar a altre lloc", explicava Domingo. En aquest sentit, el primer edil manifestava que "si veuen que no estan capacitats, que renunciïn i se'ls sancionarà. Així l'obra l'executarà l'empresa que va quedar en segon lloc". No obstant això, el municipi lamentava que "aquesta empresa va ser la segona en el concurs, va recórrer i se li va adjudicar l'obra a ella. Ara, no obstant això, no la fan". En qualsevol cas, el negociat de Contractació del consistori ha iniciat un expedient sancionador contra l'empresa, tenint en compte que els terminis d'execució han començat a comptar i les obres no avancen.

La preocupació municipal ve donada perquè l'adjudicació es va fer dins del termini i en la forma escaient perquè l'empresa tinguera temps d'alçar l'edifici annex que conformarà la sala polivalent

destinada a complementar l'espai del pavelló. Així, les intencions del consistori era que la instal·lació estiguera finalitzada abans de començar la campanya esportiva d'hivern. Ara, a una setmana vista del començament de les classes programades des de la regidoria no es pot disposar de la sala i haurà algunes activitats que s'haurien de realitzar en altres espais, com col·legis i instituts. De fet, els alumnes que ja s'han matriculat van ser advertits que la primera classe s'impartiria en el pavelló, on se'ls informaria del desenvolupament de la resta del calendari. Però no tot son notícies roïnes en l'àmbit de la construcció a Benicarló. Així, les obres d'urbanització de l'avinguda lecla es van iniciar, això sí, amb una setmana de retard, col·lapsant el trànsit rodat de la zona aquest del municipi. Diferents vials d'aquest entorn han hagut de modificar o adaptar el sentit del trànsit a causa de les necessitats dels treballs urbanístics. A més, es van inaugurar els nous lavabos remodelats en el Pavelló poliesportiu municipal, en el qual ja s'han invertit més de quatre-cents mil euros en treballs de manteniment i millora en aquesta legislatura. La xifra la donava Joaquín Pérez Olló, regidor d'Esports, qui recordava que "les milleres en l'edifici encara no han acabat, encara queden diferents equipaments per millorar". Olló citava els nous marcadors i canastres de bàsquet, així com la millora de la il·luminació de la pista central del pavelló per a adaptar-la a la normativa i necessitats actuals. En el tinter en aquest exercici quedaran per executar "el canvi del sostre i del sòl de la pista central, que ja està molt gastat" a causa de les nombroses trobades de diferents disciplines que sobre ell es juguen. "Intentarem posar-los per als pressupostos de l'any que ve i tenim clar que les obres s'han de realitzar a l'estiu", assegurava l'edil d'Esports.

AMAGUEN INFORMACIÓ DEL CONSORCI DE RESIDUS

text NATÀLIA SANZ

El portaveu del PSPV a Benicarló, Enric Escuder, ha denunciat que els benicarlandos pagaran més del doble pel rebut de les escombraries a causa de la "dolenta gestió feta pel consorci de Residus", ahora que ha denunciat que s'haja ocultat el resultat de l'informe del Consell Jurídic Consultiu als membres de l'ens.

El document, que contesta la consulta realitzada pel president del consorci al maig del 2009, recomana suspendre el contracte realitzat amb la UTE per a la gestió de les escombraries d'aquesta àrea, al considerar que vulnera la Llei de Contractes de les Administracions Públiques. Escuder ha assegurat que "cap dels integrants socialistes de la junta de govern socialista sabia res de l'informe, perquè se'ls va amagar la informació" que obligaria a iniciar de nou el procés d'adjudicació de les gestió dels residus en la zona nord de la província de Castelló. Malgrat que l'informe no és vinculant i per tant, representa només una recomanació, per a Escuder el tema és "una autèntica barbaritat" de la qual fa responsable al president del Consorci, el popular Ximo Puig. Més enllà va anr Escuder quan va assegurar que la informació es va ocultar als membres del consell "per a fer que començaren les obres" del futur abocador.

"La gestió del PP ha estat nefasta en matèria de residus i serem els ciutadans els quals hauríem de

pagar les decisions i sobre costos que el Consorci ha anat assumint" durant els anys que duu en funcionament el consorci, va agregar Escuder. Així, va recordar que el primer contracte signat amb la UTE, formalitzat al desembre de 2004, ascendia a 110.854.541 milions d'euros. El segon es va incrementar a més de cent vint milions, mentre que l'actual contracte, formalitzat en desembre del 2008 suposa una xifra de 139.880.557 milions d'euros "als quals cal sumar l'IPC corresponent als últims set anys", apostillava Escuder. En total, més de 160 milions d'euros que suposen un sobre cost del 26% "que en realitat pagaran els ciutadans dels ajuntaments integrants del consorci", lamentava el socialista. En aquesta línia de crítica, Escuder denunciava que "el PP no ha fet una gestió en defensa dels ciutadans". Per contra, assegura que "se'ls ha robat informació i als ajuntaments de la comarca se'ls ha deixat en una situació de campe qui puga".

L'informe dictat pel consell Jurídic Consultiu, que examina les incidències en contractes de les administracions públiques respon a la consulta realitzada pel president del consorci, el popular Ximo Puig, al ser preceptiu per superar la modificació realitzada el 20% del contracte inicial signat amb la UTE. El grup municipal socialista considera que "s'ha infringit la norma" a l'amagar informació als membres del consorci i ha anunciat que "anem a veure què podem fer des del punt de vista del grup municipal socialista.

El grup municipal socialista considera que "s'ha infringit la norma" a l'amagar informació als membres del consorci.

LA TRAVESSA DE LES CANDIDATURES

text NATÀLIA SANZ

Els electors comencen a fer les seues travesses sobre els candidats a l'ajuntament a Benicarló, però la veritat és que els actuals grups amb representació municipal encara no han decidit als seus alcaldables.

La posició més vigilada és la del Partit Popular, pendent la ciutadania de si Marcelino Domingo repeteix com cap de llista. L'actual alcalde del municipi 'va condicionar' la seua reelecció a la licitació de les carreteres Benicarló-Peníscola i Benicarló-Càlig, dues reivindicacions històriques del municipi i que tornen a primera pàgina de l'actualitat en cadascun dels comicis municipals celebrats durant els últims anys. La notícia, en el cas de Domingo, va ser la visita rebuda recentment en el municipi per part del conseller d'Infraestructures, Mario Flores, que va assistir a l'inici de les obres d'un vial del municipi. En la ciutat la visita es va interpretar a priori com la possibilitat de l'anunci de les licitacions, el que haguera permès a l'actual alcalde afrontar l'últim tram de la seua legislatura amb total tranquil·litat. Res més lluny de la realitat ja que el conseller es va limitar a anunciar de nou que el seu departament està cercant finançament per a la materialització de les obres. El discurs de Domingo, o almenys així s'ha interpretat en diversos fòrums d'opinió, ha variat des d'aqueix moment.

A preguntes de la premsa durant l'última compareixença pública el primer edil va evitar contestar directament el condicional que al llarg dels últims mesos ha mantingut i es limitava a recordar que el seu equip de govern ha treballat

incansablement perquè els projectes foren una realitat. Així, citava la signatura de convenis amb els propietaris de terrenys afectats per la construcció ambdues carreteres per a l'obtenció de les parcel·les, condició indispensable perquè l'administració autonòmica licite les obres. La resposta de l'actual alcalde s'ha interpretat com la voluntat de repetir com cap de llista dels populars, independentment de si es compleixen les condicions que va posar en el seu moment o no. I és que els resultats electorals obtinguts pel Partit Popular en les últimes eleccions municipals amb Domingo al capdavant, fan que s'estiguen extremant les precaucions per a evitar perdre'l.

A casa dels socialistes benicarlandos, el tema de la candidatura està "verda", com confirmava Enric Escuder, l'últim en encapçalar-la en unes municipals. Malgrat que el nom de l'edil Xaro Miralles ha començat a sonar en els diferents fòrums de debat, Escuder assegura que "fins que no es materialitzen les propostes en l'assemblea general, tots estem al bombo", evitant confirmar o desmentir si tornarà a ser el candidat. En qualsevol cas "no serà almenys fins a desembre o gener quan es decidisca qui encapçala la llista", recorda Escuder. Si finalment és Miralles la triada per a representar als socialistes, serà la primera vegada que una dona socialista opta a l'ajuntament de Benicarló. Poc avançat està també el tema del candidat a casa dels del Bloc per Benicarló. Si escau, també es parla d'un possible relleu masculí al capdavant de la candidatura després de dos comicis que l'encapçala José Luis Guzmán, malgrat que l'assemblea encara no s'ha reunit per a confirmar o negar aquest extrem

CRE-ACCIÓ DES DE LA DISCAPACITAT

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló acollirà per segon any consecutiu les jornades Cre-acció des de la discapacitat, destinades a difondre la creació artística de les persones amb discapacitat.

Diferents col·lectius es donaran cita en el municipi per a debatre i mostrar les seues accions en aquest àmbit. El projecte va nàixer el passat any des del consistori però com assenyala Sarah Vallés, regidora de Benestar Social "una part important de culpa la té Afanías, que és qui va iniciar el taller de teatre en la Universitat Popular". I és que els usuaris d'aquest club d'oci dedicat a les persones amb discapacitat, participen des de fa uns anys en el taller que s'organitza per a ells en l'organisme. Fruit d'aqueix treball ha estat el naixement del grup *Teatre Fràgil*, que en l'actualitat aglutina a 10 persones amb discapacitat decidides a demostrar la seua vena creativa sobre l'escenari. Ells van ser uns dels artistes convidats en les primeres jornades *Cre-acció* que es van celebrar l'any passat en el municipi i que en aquesta edició ha donat un pas avant gràcies a la implicació de la Diputació de Castelló i la conselleria de Cultura. La trobada, que es desenvoluparà a Benicarló entre el 14 i el 16 d'octubre, "té una part lúdica i altra tècnica, dirigida als professionals", explicava la regidora de Benestar Social.

BENICARLÓ TRAU AL CARRER A MÉS DE CINQUANTA ASSOCIACIONS

text NATÀLIA SANZ

Octubre és el mes que les agendes d'hivern comencen a prendre forma, sobretot en el cas dels més majors. Després de l'inici del curs escolar i de les diferents activitats dirigides als més menuts, qui més i qui menys descobreix que li queden unes quantes hores lliures a la setmana, perfectes per a dedicar al seu oci personal.

I a Benicarló és gràcies a les nombroses associacions esportives, culturals i socials que existeixen, poder completar-la. Perquè, qui no ha somiat amb emular a Fred Astaire amb uns passos de ball perfectes? o amb lluir una fantàstica figura gràcies a disciplines esportives? Totes estes opcions existeixen a Benicarló. Tal vegada la nostra inquietud siga la de convertir-nos en cantants, escriptors, actors... o qualsevol de les arts que conformen l'ampli ventall que l'home ha creat al

La programació inclou representacions teatrals i projeccions d'audiovisuals i pel·lícules. En aquest últim apartat està previst la passada de la pel·lícula "Yo también", guardonada amb un Goya, que contarà amb l'assistència dels seus dos directors, Álvaro Pastor i Antonio Naharro. En la part tècnica, les jornades asseuran a debatre a integrants de diferents col·lectius dedicats a potenciar el treball creatiu de les persones amb discapacitat. I molt haurà de dir en aquest àmbit el centre Ivadis-El Maestrat, que enguany se suma a la cita convertint-se en amfitrions de la trobada que es desenvoluparà en les seues instal·lacions el dia 15 d'octubre. Juanma Torres, director del centre, recordava que "nosaltres també treballem en els tallers la part creativa de les persones amb discapacitat" i recordava que el centre ha estat mereixedor de diferents premis en aquest àmbit. Molts dels usuaris del Ivadis conformen ara la companyia Teatre Fràgil, formada per deu persones amb discapacitat dirigides per Rafa Sánchez. El grup, que va nàixer a l'emparedat del curs realitzat en la Universitat Popular, ha començat a plantejar-se la realització de gires internacionals per a mostrar el seu treball després de l'èxit obtingut amb el seu últim muntatge, que els ha dut a recórrer diferents escenaris espanyols. "Treballem amb les capacitats, no amb les discapacitats", assegurava Sánchez, qui s'ha mostrat convençut de les possibilitats que tenen aquest grup d'artistes "que em donen coses que ningú em dona de moment".

llarg dels segles per a conrear l'esperit. El problema, no obstant això, és que moltes vegades desconeixem on dirigir-nos per a començar aqueixa nova marxa en la nostra vida. La segona Mostra d'Entitats es va convertir en la cita perfecta per a conèixer de prop a més de cinquanta associacions que formen part de l'entramat social de la ciutat. Als voltants del Auditori Municipal es va disposar aquesta gran fira a l'aire lliure que va servir perquè les entitats participants es donaren a conèixer. Centenars de persones es van acostar al llarg del matí a conèixer de prop l'oferta de les associacions participants. Dos escenaris situats al principi i al final de la mostra servien per a desenvolupar nombroses actuacions, que es van succeir sense descans. Entitats esportives i culturals van mostrar els resultats del treball callat que moltes vegades no ix de les quatre parets dels seus locals. Les associacions socials, per la seua banda, van informar del treball que realitzen en pro dels malalts de Alzheimer, discapacitats físics i psíquics i persones amb dificultats econòmiques. La Mostra, organitzada conjuntament per les regidories de Cultura, Esports i Benestar Social, estava pensada com una jornada informativa i de sensibilització de cara als ciutadans i ciutadanes de Benicarló que encara no coneixen el treball de les entitats i, també de passada, captar nous socis. L'objectiu era fer de la Mostra un aparador el més real possible de l'activitat diària de les desenes d'entitats de la ciutat que treballen dia a dia en els àmbits social, cultural i esportiu. I convertir el carrer en una festa social, objective aquest últim més que aconseguit.

UN ACCIDENT MORTAL OBLIGA A CORREGIR LA SENYALITZACIÓ

text NATÀLIA SANZ

Van canviar i repintaren la senyalització després que un jove de Benicàssim es deixara la vida en un accident de trànsit. És l'acusació realitzada pels grups a l'oposició en l'ajuntament de Benicarló, que han evidenciat i lamentat l'actuació municipal en aquesta matèria.

Així, Joan Manel Ferrer, secretari comarcal del Bloc Nacionalista Valencià ha assegurat que "és una llàstima que hàgen d'haver morts perquè s'actue en la senyalització viària". Els fets van ocórrer dimecres passat a la tarda, quan un jove de Benicàssim es va desplaçar a Benicarló per a provar una moto que pretenia adquirir. El motorista suposadament, no va veure el senyal de Stop que hi ha al final de Camí de Sant Gregori, per on circulava, i va ser arrollat per un vehicle que pretenia incorporar-se a la N340. I és que segons ha denunciat Enric Escuder, portaveu del PSPV en l'ajuntament de Benicarló, la senyalització existent en aqueix punt "a més de tenir mala visibilitat, està caducada". El socialista ha recordat que els senyals verticals tenen, segons la normativa vigent, una vida útil xifrada en 15 anys. "El stop de Sant Gregori té 17 anys" segons l'etiqueta que indica la data d'instal·lació en aqueix punt, col·locada en la part del darrera de la senyalització.

A més, la senyalització horitzontal, segons han denunciat nacionalistes i socialistes, no es trobava en bon estat. Així, Ferrer ha recordat que va ser repintada "a corre-cuita a les set de la matinada de l'endemà a l'accident per empleats

municipals, per que estava completament esborrada". Els socialistes han demanat al consistori que "es revise tota la senyalització del municipi que està fora de norma, com els senyals de trànsit amb adhesius, que les invaliden" i de les quals asseguren que hi ha un bon nombre en el municipi. Escuder ha recordat que, en cas d'accident com l'ocorregut la passada setmana, "la responsabilitat civil i penal és per a l'ajuntament" i ha reclamat que "es faça un manteniment" en tota la senyalètica municipal. En aquest sentit, ha denunciat que "davant dels col·legis, la senyalització no és l'adequada i no està ben pintada" advertint de la possibilitat d'un accident en aquests punts tan problemàtics. "Hem de complir amb la llei i revisar tota la senyalització que està fora de norma", recordava Escuder.

TEMPORADA TEATRAL DE TARDOR

text NATÀLIA SANZ

Benicarló es deixarà dur per la màgia en la seua temporada teatral de Tardor que arranca el pròxim 10 d'octubre. Així, la Regidoria de Cultura ha decidit apostar pels espectacles d'aquest tipus i concentrarà en un cap de setmana les actuacions dels mags Magic Dexter i Yunke.

Els espectacles estan dirigits a un públic familiar i amb bones dosis de màgia però també d'humor, amb l'objectiu de captar un ampli sector de públic. Fora de la màgia, la temporada teatral inclou altres espectacles, com Trifàsic, de la companyia Purna Teatre, amb Xavo Giménez i els televisius Pau Blanco i Àlex Cantar, que es podrà veure el diumenge dia 10 d'octubre. A més, la companyia de Benicarló Teatre de Guàrdia estrenarà espectacle aquesta tardor i representarà els dies 29, 30 i 31 d'octubre l'obra *Paraules encadenades*, de Jordi Galceran, un muntatge amb una important trajectòria pels escenaris. Un dels muntatges més interessants del cartell serà *Ruddigore o la nissaga maleïda*, una producció de la companyia Egos Teatre amb una llarga llista de premis i nominacions i que barreja música i veu en

directe. Finalment, per a tancar la temporada, la companyia Dramatúrgia 2000 presenta *L'art de la fugida*, un monòleg a càrrec del reconegut actor Josep Manuel Cassany que gira al voltant del món de la música. Precisament per això, per a tractar el tema de la música, l'obra es representarà dilluns 22 en el marc dels actes que el Conservatori Professional de Música organitzarà per a celebrar Santa Cecília. I aprofitant la temporada teatral, les regidories de Cultura i Comerç han engegat una nova edició de la campanya "Muda't que anem al teatre", a través de la qual es premiarà als clients dels comerços amb entrades per als espectacles teatrals que s'han programat per a aquesta tardor. Aquesta serà la cinquena edició de la campanya, que pretén implicar al comerç en la difusió de les activitats culturals que s'organitzen en la ciutat i, al mateix temps, premiar la fidelitat dels clients dels establiments de Benicarló. L'èxit de les anteriors edicions (en la passada campanya de primavera van participar prop de 3.000 persones) ha animat a les dues regidories a continuar amb aquesta iniciativa. De fet, han estat els propis comerços qui han requerit al consistori perquè organitze de nou la campanya, gràcies a l'acollida que té entre els clients. La campanya començarà el dia 1 d'octubre i el dia 22 es farà el sorteig dels 25 abonaments de quatre entrades cadascun.

Sobre la vida i la mort

text JOAN HERAS

M'agrada començar el viatge per l'assignatura de filosofia del primer curs de Batxillerat amb un seguit de preguntes, de temes, que representen les diverses branques o temàtiques d'aquesta disciplina intel·lectual que, més enllà de grans teories o sistemes, ha de ser una eina útil per entendre'ns una mica més i per saber una mica per on va aquest món nostre. Les preguntes recorren un ventall amplíssim de temes que serveixen de mostrari d'itineraris reflexius i vitals que tots emprenem, amb major o menor consciència, amb deteniment o una mica passant-hi de puntetes. L'existència del destí, Déu i la divinitat, l'ànima, la percepció de la realitat, els límits del coneixement humà, fins a quin punt un coneixement és científic, la llibertat, la felicitat, la responsabilitat, la bellesa, l'art i el seu paper a la nostra vida... i, d'una manera molt especial, el tema de la mort, que és el tema de la vida. Què és la mort? Hi ha alguna cosa més enllà de la mort física?

La pregunta per la mort és la pregunta pel sentit de la vida. De fet, és ben sabut que l'existencialisme, com acorrent filosòfic essencial i definidor del s. XX, basteix respostes o incerteses damunt d'aquesta qüestió, molt probablement la qüestió més bàsica que ens podem plantejar. Si entenem la vida com una existència vers la mort entenem que vida i mort són dues cares de la mateixa moneda i que, com un bon exemple d'harmonia de contraris, es necessiten mútuament per a definir-se, per a ser. La reflexió sobre la mort està a l'arrel de les diverses opcions religioses i ha estat un tema tractat quasi obsessivament per la literatura i, en menor intensitat, pel cinema. Podríem fer una tirallonga de referències sobre el tema de la mort però cito només, com a mostra, la presència de la mort en l'univers literari de Salvador Espriu i com aquest univers des va plasmar de manera magistral a l'espectacle que Ricard Salvat i el propi Espriu, sota l'explícit i suggerent títol Ronda de mort a Sinera, van posar en els escenaris en quatre moments diferents de la nostra història recent.

Per tal d'aprofundir una mica en la reflexió sobre el tema de la mort, poso com a lectura en principi obligatòria la novel·la de Jostein Gaarder La noia de les taronges. En aquesta breu novel·la, l'autor del conegut Món de Sofia parla de la vida i de l'amor com a coordenades de la nostra existència. La novel·la es construeix a partir de la lectura que un noi fa de la carta que li va escriure el seu pare fa dotze anys, quan ell era molt petit, i el pare estava en la recta final de la vida. La pregunta que el pare fa al seu fill, després d'explicar-li amb tendresa la seva vida, la seva història d'amor cap a la que és la seva mare i cap a ell, és clara i punyent: ¿té sentit la nostra vida si

Fronteres

És bo no defugir preguntes, temes, essencials. La formació personal ha d'implicar necessàriament afrontar des de la pròpia subjectivitat qüestions radicals.

sabem que hem de morir, que tot això tan bonic que podem viure té data de caducitat?

El tema de la mort és interessant perquè força als nostres alumnes a aturar-se un moment a donar voltes a una qüestió de fons que crea, molt sovint, perplexitat i una punta d'inquietud. Però als setze anys ja comença a ser un bon moment per afrontar preguntes de fons. I, com és lògic, també és interessant veure l'ampli ventall de respostes davant de la pregunta, de la gran pregunta. Hi ha qui està convençut que la mort vol dir no-res, hi ha qui creu fervorosament o una mica perquè li sonen campanes en la salvació de l'ànima. Hi ha qui creu en alguna forma de reencarnació. I hi ha qui gira la pregunta cap a la vida i considera que la finitud d l'existència ens ha de donar la referència necessària per viure cada guia amb plenitud. Opcions per a tots els gustos.

Les respostes sobre la vida i la mort, sobre el sentit de la nostra vida com a éssers que vivim per a morir, són diverses, sí, però cadascú en defineix la seva pròpia. Perquè com a humans no podem defugir de certes preguntes i no podem no donar-hi una resposta. Aquesta és una de les característiques de la nostra condició humana i que marca de manera clara el pas de la infantesa a l'edat adulta. Els nois i les noies de Batxillerat ja tenen una idea força clara de què és la mort, de què implica, mentre que els nens no acaben de fer-se'n una idea. És prodigiós observar com la nostra capacitat per moure'ns en l'abstracció es consolida amb el nostre desenvolupament intel·lectual, i la reflexió i comprensió de la idea de la mort n'és una mostra. Davant de la foto d'una persona de la família que ha mort o davant la constatació de la seva absència, els nens intenten trobar una explicació convincent que sempre es mou en el terreny de la temporalitat i de la reversibilitat —és de viatge, està dormint, no és aquí— però no poden bellugar-se per la condició de l'absolut, de la no existència. Amb el pas dels anys, la nostra intel·ligència ens permet entendre el concepte i, per tant, prendre consciència de la seva brutalitat, de la seva profunditat.

És bo no defugir preguntes, temes, essencials. La formació personal ha d'implicar necessàriament afrontar des de la pròpia subjectivitat qüestions radicals. L'intent de donar la pròpia resposta a aquestes qüestions ens fa créixer com a persones, ens dona profunditat com a éssers que vivim per a la mort.

ve de la pàgina anterior

2000 haurien d'haver ficat en marxa la depuradora en funcionament. I no calen excuses, només durant dos anys no ha manat el PP). I a més, perquè el que s'ha ficat en qüestió és, en aquest cas, la seua actuació al no tancar la platja quan tocava. O, què esperava, que les analítiques de l'aigua foren *MUY DEFICIENTES*, en comptes d'*Insuficientes*? I l'excusa del Morrongo no ens serveix, allí va haver cagallons surant a la platja i ni es tancava la platja ni es llevava la bandera blava. En qüestions escatològiques ell i el seu partit sempre han fet olor. Certament, no cal ser fariseus... però tampoc hipòcrites.

El culet

Ho heu descobert, no? No podia ser d'altre, no pel cul en qüestió, que és un cul com qualsevol altre, més bé pel fet de ser un cul que marca la seua espanyolitat per on el passa. I és que n'hi ha alguns que això de ser espanyol ho porten, a casa, a la feina, a les festes, a les inauguracions, als plenaries... al cul. Ni més ni menys. Però al que anàvem, de qui era el culet de marres? Doncs, sí, ho heu encertat plenament del nostre estimat faró Kuen-ka. I és que no en pot fer menys.

Mala cara

No podem més que dir que la imatge de la portada de l'altre setmanari, que surt un dia després d'este, és del tot imaginativa. Bé, imaginatiu, tal volta, són els comentaris que els hi han ficat als tres personatges que allí apareixen però, el que és la imatge, sembla, com diuen els castellans "el espejo del alma". El careto del nostre alcalde és la màxima representació de la mala llet personificada, de l'emprenyament galopant, del repetit-lo si tens dallonses i que, tot i anar-li, segurament, la processa per dins, la seua cara no

FOTO:
Portada de
"El Dissabte" n°778

ha pogut dissimular la indignació que tenen tots els benicarlandos per la presa de pel continuada en que s'han convertit les dos carreteres que ens mal uneixen amb Peníscola i Càlig, amb allò del "venga usted mañana, que la propera legislatura ja en parlarem". Ara estan buscant un forat pressupostari a veure si troben... alguna cosa. Un calcetí foradat, tall volta? El que diem, enhorabona per la foto. A veure si d'una vegada algú es sent al·ludit i fa alguna cosa més que fer mala cara.

Dónde digo...

I parlant de mala cara, també la farà el dia que anuncie, tot i el que hem comentat a dalt de la no construcció de les dos susdites carreteres, que serà el proper candidat a l'alcaldia a les pròximes eleccions municipals? I és que si no recordem malament, el nostre Marcelino, alcalde d'ara, va dir per activa, i per més activa, que si no estaven fetes o començades aquestes dues obres ell no és presentava a la reelecció. Doncs, segons les nostres fons, molt populars, tindrem Marcelino alcalde, per quatre anys més, tot i la mala cara de dalt. Per què serà que als polítics no se'ls creuen ni ells mateixos?

Egipcis

Mireu, això dels residus sòlids urbans és, simplement, fatigós. Però, tot i així, tots hi volen ficar cullerada. Bé, millor dit seria palada, perquè els milions que ens costarà la broma augmenten de forma exponencial a mesura que passa el temps. Així, ara resulta que el pressupost inicial que hi

havia per costejar tota l'obra s'ha disparat, no sé sap ben bé per quina raó, a l'alça, un 25% més. El Consell Consultiu de la Generalitat, que com ben bé diu el seu nom, només és consultiu i els

seus informes no són vinculants, a ficat el crit al cel i, amb arguments més que contundents, ha dit que hauria de tornar-se enrere tot el procés i començar una nova adjudicació, tenint en compte que una augment de quasi un 25% és una barbaritat, no aconsellant l'adjudicació que és pretén. I els polítics de torn, creuen que faran cas, a aquest dictamen? Molt ens temem que no. Per què serà que en la nostra política tenim tants d'egipcis? I no precisament com la xica de la imatge... però si de com fica les mans.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Cateto

Definició de cateto: "Persona sin formación ni cultura y de costumbres toscas" (*en castellano del suyo para que lo entiendan*). I és que els tafaners, quan vam veure l'altre dia l'editorial no ho teníem clar però, ara, amb aquesta definició és que ni al pel. I no és un insult. És una realitat perquè les coses són com són. Com les persones.

L'almoïna

A veure si algú aconsegueix que quadren els números perquè a nosaltres de cap de les maneres. Si no recordem malament, quan va saltar la notícia que la conselleria retallava subvencions als Conservatoris i Escoles de Música, és va dir que el retall seria aproximadament d'un 65% del que, inicialment, la conselleria ens atorgava de subvenció per a cobrir les despeses de funcionament del nostre conservatori. Ara, després d'haver fet una "cumbre en lo alto",

alcalde de Benicarló, alcalde de Sogorb i Conseller Font de Mora, diuen que ens tornaran el 40% que ens havien retallat. Que la conselleria farà un esforç, "titànic", qui bé ho van batejar a La veu de la setmana passada, i suplementarà en la seua totalitat la subvenció que ens tocava. A veure si ens aclarim, el suplement eixe, en xifres, en euros "contantes y sonantes", de quan serà, del 40% ó del 65%? Doncs, tenim al voltant d'un 15% que algú s'ha menjat pel camí. Ara, l'alcalde, "está contento i la familia está muy bien" i per això ha anunciat properes reunions per abordar les problemàtiques comunes a ambdós conservatoris.

Si en cada reunió, "en la cumbre", anem perden un llençol...

Embutxacacions

I ficats a parlar de subvencions ha caigut a les nostres mans un document, públic (BOE 233, de 25-09-2010), on apareix el que és reparteixen els partits polítics, a ells mateixos (que ja té nassos la cosa amb el que cobren), com subvenció per fer... no sé sap que, a les seues fundacions. I així, si mirem la llista, tots els partits polítics s'emporten una tallada del meló pressupostari estatal, que és, simplement, d'escàndol, quasi 6 milions d'euros. Així, per destacar-ne les dos més grosses, amb els seus noms tan ampul·losos, la del PP, la famosa FAES (*Fundación para el estudio de los Estudios Sociales*) i la del PSOE (*Fundación Ideas para el Progreso*), s'emporten, quasi meitat i meitat, la no gens menyspreable xifra de **4,7 milions d'euros, uns 780 milions de les antigues pessetes**, per cobrir el seu pressupost del 2010. Amb les milionades que ja cobren de tots nosaltres fot-li tu que redimonis fan amb tants, altres, milions a les seues butxaques. És de vergonya i mentre tenim més de quatre milions d'aturats.

Porcs fariseus

Certament, en aquest cas no podem estar més d'acord amb les declaracions del faraó Kuen-ka: "no hay que ser fariseos, una vez reparada la fisura continuará el vertido unos metros más adelante" (sic). Som tots una colla de porcs per fer el mal que fem al nostre entorn natural. Però fariseus també són ells, també, per la doble responsabilitat que tenen (o per la doble moral amb la que actuen), per no deixar de ser uns porcs contaminant el nostre litoral (són els que manen i poden pressionar a qui correspon perquè s'espavile, i més, si són del seu propi partit, i des del

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO			
Núm. 233		Sábado 25 de septiembre de 2010	
		Sec. III. Pág. 81621	
ANEXO I			
Subvenciones concedidas a fundaciones y asociaciones con dependencia orgánica de partidos políticos con representación en las Cortes Generales (2010)			
Aplicación presupuestaria: 24.06.334A.489.00			
Beneficiarios	NIF/CIF	Título del proyecto	Importe euros
Fundación Aragón XXI.	G5089817	Seminarios y comisión de estudio.	9.416,28
Fundación Canaria Centro de Estudios Canario dentro de las políticas de la Unión Europea.	G76507235	Jornadas de estudio para ubicar el nacionalismo canario dentro de las políticas de la Unión Europea.	41.053,47
Fundación Catalanista y Democrática Trias Fargas.	G60518644	Programa de actividades 2010.	137.426,06
Fundación Galiza Sempre.	G15702913	Programa de actividades 2010.	49.966,66
Fundación Ideas para el Progreso.	G85563906	Programa de la Fundación 2010.	2.256.725,25
Fundación Josep Irla y Bosch.	G61304663	Actividades de formación de la ciudadanía en valores de democracia, libertad y municipalismo.	68.536,15
Fundación para el Análisis y los Estudios Sociales (FAES).	G83467860	Programa de actividades 2010.	2.384.973,00
Fundación Por la Europa de los Ciudadanos.	G82143884	Programa cultura 2010 de la Fundación por la Europa de los Ciudadanos de Izquierda Unida.	184.905,76
Fundación Privada Nous Horitzons.	G60193331	Desarrollo de actividades ordinarias de la Fundación 2010.	43.100,86
Fundación Progreso y Democracia.	G85579258	Gastos de funcionamiento y plan de actividades 2010.	71.956,00
Fundación Rafael Campalans.	G08668768	Programa de actividades de la Fundación 2010.	397.280,58
Fundación Sabino Arana Kultur Elkargoa.	G48275077	Programa anual 2010.	71.967,52
Instituto Estudios Humanísticos Miquel Coll y Alentorn.	G60175551	Programa de actividades del Instituto 2010.	45.808,68
Total			5.763.116,27

El valencià a la biblioteca

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexil.blogspot.com>

Vaig amb els meus fills a la Biblioteca Municipal, i ens passem una estona remirant llibres de la secció dedicada als primers lectors. Me n'adono que són molts més els llibres en castellà que en valencià. En arribar-nos al taulell de préstec, li ho comento al bibliotecari de torn. Em respon amb vaguetats que no m'acaben de convèncer. Tot sovint m'arriben catàlegs d'editorials valencianes i catalanes amb col·leccions de llibres infantils, i no en veig gairebé cap a la biblioteca.

No són els únics, els xiquets, amb més oferta en castellà. En la secció de novel·la per a adults, el greuge comparatiu és encara més gran. No només és difícil trobar algunes de les millors novel·les publicades en català, sinó que si vols algun dels llibres d'autor internacional, no trobes les traduccions en la nostra llengua: has d'anar a petar al castellà tant si vols com no (em va passar a mi eixe dia).

És incompreensible, pel que fa a la secció infantil de la biblioteca, que el valencià tinga una posició secundària. La pràctica totalitat dels xiquets de Benicarló aprenen a llegir i escriure en valencià, i resulta que quan aquests mateixos xiquets van a la biblioteca troben molts més llibres en castellà. Una incoherència pedagògica, fins i tot. Ja fa un temps vaig escriure que en el nostre poble l'educació sembla anar per una banda i la realitat del carrer per una altra. A l'escola, valencià, però fora, una diglòssia desafortunada, un predomini incontestable del castellà. Què estem ensenyant als nostres fills?

ENVEJA ALIENA

És més comú esmentar la vergonya aliena, quan et fas creus de la poca dignitat d'alguns –que no tots, per sort– polítics i persones públiques, que haurien de donar exemple als ciutadans, per la seua condició de "representants" o, si més no, per cobrar un –bonsou, dels impostos que paguem.

Ara, però el què m'ha donat és enveja aliena, en visionar -al canal 33 i mentre l'acomplexat i imputat de Camps no logre tancar tv3, a València- és el debat de política al parlament de Catalunya: cada grup defensant el seu programa amb tanta contundència com correcció. I n'hi han uns quants de grups –reflex del pluralisme de la societat catalana-. Res a veure, però, amb el comportament de líders i de parlamentaris, a les corts

Que el valencià no serveix per a res en la vida real? O encara: que el que s'ensenya en l'escola no té utilitat pràctica al carrer?

Però és encara més trist si tenim en compte el panorama general de la biblioteca i que aquesta du el nom de l'enyorat Manel Garcia Grau. En el lloc que el poble que el va veure nàixer li ha dedicat, la presència de la llengua de Garcia Grau, aquella en què va escriure tots els llibres i a la qual va dedicar tantes energies, és purament testimonial. Fins i tot folklòrica: el valencià és apte per a llegir els autors de la terreta (no tots), però no val per a la lectura de les grans obres de la literatura mundial, ni tan sols per als *best-sellers*. I com més va, més s'aprofundeix la discriminació: mireu el butlletí de novetats que hi ha sobre el taulell, o consulteu-lo a la plana web de l'Ajuntament. La majoria de novetats són, de manera aplastant, mes rera mes, en castellà.

No culpo, en absolut, els professionals que treballen a la biblioteca, que fan molt bé la seua feina. No sé qui n'és el responsable, i és possible que tot plegat siga inconscient. Però cal una reflexió a fons i situar el valencià, com a mínim, en pla d'igualtat amb el castellà. I no em val l'argument que la gent llegeix més en castellà. Donem primer les dues opcions, si no juguem la partida amb desavantatge. A més, és una qüestió d'educació social. Si el valencià tinguera una situació normal en la biblioteca, això acabaria fent que la gent s'acostumara a percebre'l i llegir-lo de manera normal. Només així la biblioteca de Benicarló faria honor a la trajectòria i la significació d'aquell escriptor del qual va prendre el nom.

espanyoles –per exemple-, on algun portantveu i bona part dels seus correligionaris es comporten com autèntics energúmens –escridassant, donant cops, fent gestos maleducats, quan no obscens-, en ocupar la tribuna el president del govern i no parant durant tot el seu discurs. O tres quarts del mateix que passa al parlament(et) valencià, on és des del govern que es fa escarni de l'oposició.

Escoltar, en canvi, les intervencions de Montilla o de Mas o de qualsevol altre parlamentari d'allà reconforta: pel convenciment, la contundència i l'educació amb què s'expressen, tot i mostrar el seu desacord. Tot un exemple del què alguns polítics "valencians" i "nacionals" haurien de prendre bona nota.

Marc Antoni Adell

Matusser

753

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

En aquest poble cada setmana ens alcem trasbalsats per les potineries que, des del nostre ajuntament, ja es fan com a norma. Ara ens ha tocat viure un altre episodi on el nostre regidor-alcalde ha tornat a fer de les seues i ha ficat, com vulgarment és diria, altra vegada, la pota fins el genoll.

Aquesta vegada ha estat un jutge el que li ha tocat el crostó per fer les coses rematadament malament en el contenciós que, al seu saber, al del regidor ens referim, òbviament, l'ajuntament havia hagut d'emprendre contra un veí per no tenir llicència d'obertura d'un local.

Inicialment, a més d'un li pot sortir el somriure fàcil a l'escoltar-lo, si més no, si ho compara amb altres locals, per exemple, del Centre Comercial, que hores d'ara encara no tenen la llicència i on aquest regidor encara no ha actuat. O pel fet, més que habitual, d'haver-se demanat la llicència, i pel que arriba a tardar, obrin sense ella. O quan, saltant-se la normativa d'obertura en els dies i horaris que pertocaria, alguns, fan, simplement, el que els hi dóna la gana. I encara s'està esperant l'actuació d'aquest regidor.

el nostre regidor-alcalde ha tornat a fer de les seues i ha ficat, com vulgarment és diria, altra vegada, la pota fins el genoll.

No estem justificant ací el que la gent faça el que li vinga en gana, per aquest desgavell institucional, tot el contrari, el que estem dient ací és que han convertit aquest tràmit en un guirigall on, de tant en tant, com és aquest el cas, l'ajuntament, en la persona del regidor responsable, Cuenca, s'encaparra en fer un procediment del tot erroni.

I així arriba un jutge que li estira de les orelles i li diu que a veure si aprèn, primer, a saber notificar fefaentment les seues comunicacions i, després, a no extralimitar-se en l'aplicació de les lleis. I és que, una de dos, o aquest personatge va per lliure o el serveis jurídics del nostre ajuntaments són un autèntic nyap. S'ho haurien de fer mirar... i molt. Cada nyap d'aquests, d'incompetència, ens costa un grapat de diners a tots el benicarlandos.

Presentada l'Escola de Futbol Sala base

text VICENT FERRER

El dilluns a última hora de la vesprada era presentada, en la sala de premsa del Pavelló Poliesportiu, l'“Escola Futbol Sala Base” pel coordinador esportiu del club Alejandro Catalán i el que serà el seu director, el capità del Benicarló Aeroport Castelló, Antonio Vadillo al que acompanyava Gonzalo Galán.

La idea bàsica és començar a treballar la pedrera des de la base, ja que durant els últims anys el club sols s'ha preocupat del primer equip, deixant de banda al juvenil o al segon equip. Segons va comentar Catalán el Benicarló és l'únic equip de divisió d'Honor que no té un juvenil en Lliga Nacional. Açò es vol aconseguir en un termini de dos o tres anys i, en aquest projecte de base, també s'ha implicat l'entrenador del primer equip, Juanlu Alonso, el qual, des del començament de la temporada, tots els dijous a la tarda, entrena a un dels equips de base o els fa classe en la mateixa sala de premsa, tot, per a aconseguir que els equips de baix vagen creixent amb uns punts de

treball comuns. Però el club vol anar més lluny i per això naix l'“Escola Futbol Sala Base”, perquè els més menuts, entre els cinc i vuit anys, puguin iniciar-se en aquest esport. El club fa una aposta esportiva ambiciosa ja que volen que la base tinga un paper protagonistes

dins de l'estructura del Benicarló Aeroport Castelló. Va Seguir indicant Catalán que no solament es persegueix ensenyar als més menuts a iniciar-se en aquest esport, que combina tècnica, velocitat, estratègia i emoció continuada en l'espectador, sinó també inculcar-los el treball en equip i, per sobre de tot, formar-los com persones. Pel que fa a això Antonio Vadillo indicà, “allò important no és guanyar o perdre un partit, el que és important és comportar-se com persones dins de la pista i això comença amb el respecte al rival i als àrbitres”. L'escola es realitzarà en la pista central del pavelló poliesportiu, o en l'annex,

segons la disponibilitat de les instal·lacions. I per a apuntar-se, només cal passar per la seu del club, Carrer València, o al telèfon 964.475.770

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa: Continuem amb l'esport. I és que la idea del Benicarló Aeroport Castelló de Futbol Sala, de crear una escola de base, com a futura pedrera seua és el millor estímul que se li pot donar, per una part, als xavals que volen jugar i veuen als seus ídols cada setmana i, per l'altra, a l'afició, que veu que es confia en la gent de la casa. El que diem, enhorabona. Així és com es fa futur.

Panissola: al faraó Kuen-ka. Aquest home mai s'erra. Ni en el tancament de la Mar Xica, ni en les analítiques “insuficients”, ni en els seus comentaris sobre la resta de regidors, ni en l'acabament del nou CSI, ni en el forat que busquen de la carretera, ni... És simplement infalible. Això sí, després perd els judicis per no saber fer correctament una notificació. Lamentable.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

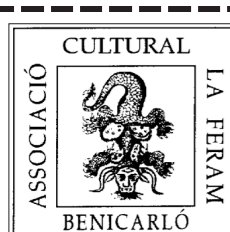
info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

